

Metsora' – Leviticus 14:1 – 15:33

Aliyah 2 – Leviticus 14:13 – 14:20

In *parshat Metsora'* zien we hoe de **melaatse** weer **gereinigd** kon worden, wanneer de plaag van melaatsheid niet meer actief was. Hierbij werd de melaatse gereinigd door water en het bloed van een vogel, zoals we in de eerste *aliyah* kunnen lezen. Dit staat symbool voor de **geestelijke wedergeboorte** ofwel de opstanding uit de geestelijke dood. Dit ritueel vond plaats op de eerste dag van de reinigingsprocedure. Vanaf nu mocht de melaatse het kamp weer binnenkomen, maar nog niet zijn tent binnengaan.

Op de **achtste dag** van zijn reiniging werden er verschillende offers gebracht: een schuldoffer, een zondoffer, een brandoffer en een graanoffer. Daarna was de melaatse volkomen rein en mocht hij ook **zijn tent** weer **binnengaan**. De reiniging voltrekt zich dus in twee stadia. Eerst krijgt de melaatse weer toegang tot de gemeenschap en vervolgens mag hij ook weer het dagelijkse leven oppakken en de intimiteit van de tent binnengaan. Daarmee mag hij weer bij zijn familie komen en is hij ook weer welkom bij Gods tent.

Maar waarom moesten er nu vier verschillende offers gebracht worden? Wat was de functie van al die offers? Ten eerste werd het **schuldoffer** gebracht. Dit nam de drukkende schuld weg, die het **geweten** van de melaatse bezwaarde. Ook nam dit de schuld weg, die de **relaties** van de melaatse met anderen in de weg stond. De melaatse werd daarmee bevrijd van de gevolgen van zijn slechte daden. Dit schuldoffer stelt de melaatse in staat om weer in de maatschappij te kunnen functioneren en om met zichzelf en anderen in het reine te komen.

Het **zondoffer** werd vervolgens gebracht voor de concrete verkeerde daden, die de melaatse had begaan. Hiermee werd de **juridische schuld** opgeheven, die scheiding maakte tussen God en de melaatse. Zolang de zonde niet weggenomen wordt, is de melaatse niet rechtvaardig voor God en verblijft hij onder de toorn van God. Maar wanneer het zondoffer gebracht wordt, wordt hij **gerechtvaardigd**. Vanaf dat moment is hij vrijgesproken van het oordeel over zijn leven. Nu staat er niets meer in de weg om samen met God het leven weer op te pakken.

Vervolgens werd een **brandoffer** gebracht, wat staat voor **complete toewijding** aan God. Hiermee wijdde de melaatse zich toe aan een nieuw en zuiver leven met God. Je kunt hier de **heiliging** ook onder scharen. Vanaf nu zal de melaatse zich inzetten om een ander en zuiver leven te leiden en helemaal toegewijd te zijn aan God.

Tenslotte werd het **graanoffer** gebracht, wat **dankbaarheid** uitdrukte voor Gods verlossing van de plaag. De melaatse offerde zijn dank en daarmee beled hij dat hij zijn verlossing aan God te danken had. Hiermee startte hij zijn nieuwe leven met dank en aanbidding. God kreeg de eer voor zijn genezing en verlossing. Pas wanneer deze vier offers gebracht waren, was de melaatse volkomen rein en vrij.

De tweede *aliyah* behandelt hoofdzakelijk het **schuldoffer** dat bij de reiniging gebracht werd. Hiermee werden dus de gevolgen van de slechte daden van de melaatse uitgewist, werd zijn geweten rein gewassen en kon hij weer in het reine komen met de mensen om hem heen. Dit was in het bijzonder van belang bij de melaatsheid, omdat **melaatsheid** vaak te maken had met **rebellie** en **kwaadsprekerij**. Dit bezwaart het geweten, breekt relaties af en stelt anderen in een kwaad daglicht. Met deze kwade gevolgen moest worden afgerekend. Dit gebeurde door middel van het schuldoffer.

Er was een **bijzonder ritueel** verbonden aan het schuldoffer van de melaatse. Het bloed van het zondoffer werd door de priester op de rechteroorlel, rechterduim en rechter grote teen van de melaatse gesmeerd. Vervolgens werd er olie in de linkerhand van de priester gegoten en deze sprenkelde vervolgens met zijn rechter (wijs)vinger zeven keer voor het aangezicht van de Heer. Verder smeerde hij olie op de rechteroorlel, rechterduim en rechter grote teen van de melaatse, bovenop het bloed van het schuldoffer. Het overige van de olie werd op het voorhoofd van de melaatse gesmeerd.

Wat is de betekenis van deze dingen? Laten we eerst kijken naar de betekenis van de rechteroorlel, de rechterduim en de rechter grote teen. De **oorlel** heeft te maken met het luisteren naar en gehoorzamen van de **Thora** van God. Dit blijkt uit Exodus 21:6: wanneer een slaaf in het shabbatsjaar niet vrijuit wilde gaan, dan werd zijn oor met een priem doorboort bij de **deurpost**. Waarom bij de deurpost? Omdat daar de Thora op geschreven stond, volgens Deuteronomium 6:9. De oorlel van de slaaf werd dus doorboord bij de Thora. Hiermee werd benadrukt dat hij niet alleen zijn meester moest gehoorzamen, maar dat hij ook moest luisteren naar de Thora en de Thora moest gehoorzamen.

Psalm 40:7-9 bevestigt dit beeld. Daar staat geschreven:

*U hebt geen vreugde gevonden in slachtoffer en graanoffer, **U hebt Mijn oren doorboord**; brandoffer en zondoffer hebt U niet geëist. Toen zei Ik: Zie, Ik kom, in de boekrol is over Mij geschreven. Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; **Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste**.*

Deze Psalm wordt in Hebreeën 10:5ev op **Yeshua** toegepast. Yeshua's oren werden door God doorboord. Hiermee verklaarde Yeshua zich gewillig om **Gods slaaf** te zijn en alles te doen, wat God in de Thora geschreven had. De oorlel heeft dus alles te maken met het luisteren en gehoorzamen van de wet van God.

De **duim** is de vinger die ons in staat stelt om dingen op te pakken. De duim geeft ons **grip en controle**. En de **grote teen** is essentieel voor onze balans. Zonder grote teen kun je heel moeilijk je evenwicht vinden. De grote teen geeft ons dus **coördinatie** over ons wandelen en bewegen. Als we de oorlel, de duim en de grote teen bij elkaar nemen, dan gaat het dus over **onze handel** (duim) **en wandel** (grote teen), die in lijn moeten zijn met **Gods Woord** (oorlel).

Controle en coördinatie kunnen zowel ten positieve als ten negatieve aangewend worden. En zelfs slavernij (de oorlel) komt in positieve en negatieve zin voor in de Bijbel. **In positieve zin** vinden we hier het volgende over:

1. Controle: *grijp het eeuwige leven, waartoe u geroepen bent* (1 Timotheüs 6:12)
2. Controle: *zovelen er geleid worden door de Geest van God...* (Romeinen 8:14)
3. Coördinatie: *oefen uzelf in de godsvrucht* (1 Timotheüs 4:7)
4. Slavernij: *Paulus, een slaaf van Yeshua HaMashiach* (Romeinen 1:1)

In negatieve zin vinden het hier het volgende over:

1. Controle als rebellie: dit is de eerste en voornaamste zonde
2. Controle als het grijpen en bemachtigen van aardse rijkdommen
3. Coördinatie bij de torenbouw van Babel: *... en de Heer zei: Zie, zij vormen één volk en hebben allen één taal. Dit is het begin van wat zij gaan doen, en nu zal niets van wat zij zich voornemen te doen, voor hen onmogelijk zijn.* (Genesis 11:6)
4. Slavernij van zonde: *en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen* (Rom. 6:6)

Nu is **rebellie** bij uitstek een zonde, die met melaatsheid verbonden wordt. Rebellie betekent dat je zelf de **controle** wilt hebben (duim), dat er een **gecoördineerde opstand** komt tegen het juiste gezag (grote teen) en dat de rebellerende leiders anderen tot hun **slaven** willen maken (oorlel). Onvermijdelijk komt er ook een stuk **kwaadsprekerij** mee met de rebellie. Dit heeft ook te maken met het oor, omdat het oor de kwaadsprekerij aanhoort en aanneemt. Daardoor kan de rebellie uitgroeien tot een opstand.

Als het bloed van het schuldoffer op de rechteroorlel, de rechterduim en rechter grote teen gesmeerd wordt, dan wordt er **verzoening** gedaan over deze zaken. De melaatse wordt verzoend voor zijn rebellie en kwaadsprekerij en bijbehorende zonden. Tegelijk wijdt de melaatse zich vanaf nu toe aan een leven onder Gods controle, coördinatie en wet. Hij zal voortaan **nederig** in de weg van God wandelen en zich schikken onder het juiste gezag. Hij zal geen kwaad meer spreken over anderen.

We gaan door naar de **toepassing van olie** bij het schuldoffer. Volgens Leviticus 14:15 werd er een (deel van een) log olie in de linkerhand van de priester gegoten. Dit lijkt ons te vertellen dat er minimaal twee priesters bij dit ritueel betrokken waren. De ene priester goot de olie in de linkerhand van de andere priester. Vervolgens sprenkelde en smeerde de priester de olie met de vinger van zijn rechterhand. Als er over 'de vinger' gesproken wordt, is dit gewoonlijk de wijsvinger.

De vinger van de priester verwijst naar '**de vinger van God**'. Deze vinger wordt bijvoorbeeld genoemd in Exodus 8:19. Wanneer God de plaag van de muggen over Egypte brengt, dan proberen de Egyptische magiërs dat ook, maar zij kunnen dat niet. Vervolgens roepen zij uit: *Dit is de vinger van God!* Verder lezen we in Lukas 11:20 dat Yeshua door de vinger van God de demonen uitdreef. De vinger van God staat dus voor zijn **kracht**, maar vooral ook voor zijn **plagen, oordelen** en **macht over het kwaad**. We kunnen veronderstellen dat Gods vinger ook de plaag van melaatsheid brengt.

Het bijzondere is dat juist deze vinger van God, die de **plaag van melaatsheid** bracht, nu de **olie van zalving** brengt naar de gereinigde melaatse. Sowieso is het bijzonder dat er olie wordt gebruikt bij het reinigingsritueel van de melaatse. Het water was ter reiniging gegeven. Het bloed was ter verzoening gegeven. Maar de olie was ter zalving en toerusting gegeven. De melaatse werd dus niet alleen gereinigd en verzoend, maar ook gezalfd en toegewijd door Gods olie. Hier wordt duidelijk dat zijn plaag wordt omgezet in een zalving. Dat is het bijzondere werk van God.

Bij God keert het kwade om ten goede. Dit is een bijzonder en kostbaar geheim om te ontdekken. Degene, die gestempeld werd door de plaag van melaatsheid, wordt nu een gezalfde persoon voor de Heer. **De plaag verandert in een zalving**. Dit is in de eerste plaats van toepassing op **Yeshua**, onze Redder. Hij is degene, die gestempeld werd door plagen, volgens Jesaja 53:3-4:

*Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, **een Man van smarten**, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht. Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt.*

Yeshua werd gestempeld door plagen en ziekte. Hij was als iemand voor wie men het gezicht verbergt, namelijk **zoals een melaatse**. Maar juist Hij was ook de Mashiach, de **Gezalfde van God** bij uitstek. In Psalm 45:8 staat geschreven:

*U hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid; daarom heeft Uw God U gezalfd, o God, met **vreugdeolie**, boven Uw metgezellen.*

Dit vers wordt in Hebreëen 1:9 op Yeshua toegepast. Hij was gezalfd door God met vreugdeolie boven al zijn metgezellen. Juist omdat Hij vertrouwd was met tranen, ziekte en lijden, werd Hij met vreugdeolie overgoten en gezalfd. Zijn striemen brachten ons genezing volgens Jesaja 53:5. Hij was gezalfd volgens Jesaja 61:3 ...

*... om aangaande de treurende van Sion te beschikken dat hun gegeven zal worden sieraad in plaats van as, **vreugdeolie in plaats van rouw**, een lofgewaad in plaats van een benauwde geest, opdat zij genoemd worden eiken van de gerechtigheid, een planting door de Heer, om Hem te verheerlijken.*

Toen Yeshua in de wereld kwam, toen kwam Hij om onze plaag in een zegenrijke en vreugdevolle zalving om te zetten. Dit gold in de eerste plaats voor Israël, maar in tweede instantie ook voor de gelovigen uit de volken. Yeshua zet onze plagen om in zalving en vreugde. Daarom onderwijst Hij ook in de Bergrede: **Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden** (Mattheüs 5:4). Hij verandert verdriet in vreugde en plaag in zalving.

De olie van de zalving wordt allereerst toegepast op de rechteroorlel, de rechterduim en de rechter grote teen van de melaatse. Hiermee komt de olie bovenop het bloed van het schuldoffer terecht. De zalving volgt op de verzoening. De olie komt daarmee ook terecht op de plekken, waar de melaatse in het verleden juist de fout is ingegaan. **God keert zaken ten goede.** Wat wij verkeerd doen of wat wij lijden in het leven, kan God uiteindelijk ten goede gebruiken en juist in een zalving omzetten.

Ik zie dit heel concreet zichtbaar worden in mijn eigen leven en levens van mensen om mij heen. Op de punten waar wij **missers hebben gemaakt** en op punten waar wij veel **te lijden hebben gehad**, daarop kunnen wij bijzonder **vruchtbaar worden** voor Gods Koninkrijk. Wij kennen de gevaren en de pijn en daardoor kunnen wij anderen daarvoor behoeden en daarin tot heling zijn. Vaak heb je juist veel te lijden op de punten, waarop God een roeping op jouw leven heeft liggen. De zalving volgt vaak op de pijn en de missers. De plagen veranderen in zalving.

Maar de olie wordt ook op het voorhoofd van de melaatse gesmeerd. Dit laat zien dat de melaatse **in zijn geheel gezalfd** en aan God toegewijd wordt. Hij wordt door de olie gewijd aan God en ook **verzegeld ter verlossing**. Verzegeling werd namelijk aan het voorhoofd gedaan, volgens Ezechiël 9:4 en Openbaring 7:3. Door de verzegeling word je veilig gesteld door God en word je zijn kostbaar bezit.

We hebben in *parshat Tazria'* en *Metsora'* al kunnen zien dat de melaatsheid staat voor de geestelijke dood. In die zin zijn wij allemaal melaats, als wij niet gered worden door het bloed van Yeshua. Ook zagen we bij de tweede *aliyah* van *Tazria'* dat het voorkomen van melaatsheid iets positiefs en waardevols is. De **bestrafing van de Heer** is heel **waardevol**. Als de Heer ons terechtwijst, dan is Hij betrokken bij ons leven, wil Hij ons bijsturen en beschouwt Hij ons als zijn kinderen.

Daarom is het niet zo vreemd dat Gods plagen in zalving veranderen. Wie door God geplaagd wordt, is namelijk heel bijzonder en waardevol in zijn ogen. Die is het waard om terechtgewezen en bijgestuurd te worden. Iedereen is melaats, maar degenen die daar door God op gewezen worden, die krijgen de gelegenheid om daarmee naar God toe te gaan, zodat hun melaatsheid in zalving veranderen zal. Om het met Petrus te zeggen:

*... Wees met nederigheid bekleed, want God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. **Verneder u dan onder de krachtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt.** (1 Petrus 5:5-6)*

De **ware zalving** herken je dus niet aan promotie, show, aantallen, succes, etc. De ware zalving herken je daaraan, dat de bedienaar **vertrouwd is met Gods plagen**. De ware zalving wordt immers uit Gods plagen geboren. Hoewel Gods kinderen heel succesvol kunnen zijn en met wonderen en tekenen Gods Koninkrijk kunnen uitbreiden, zal dit als het goed is altijd met een **nederige en oprechte geest** gepaard gaan. Wees dus bemoedigd, als je door een dal heengaat. God kan dit alles ten goede gebruiken en ten goede keren en u hierdoor de ware zalving van zijn Geest gaan schenken. Als u maar **durft te buigen** en te erkennen dat u melaats bent en Gods reiniging nodig hebt...

Wat hebben wij nu geleerd?

1. De wedergeboorte brengt een vrij geweten, rechtvaardiging, heiliging en dank
2. Yeshua maakte zichzelf vrijwillig tot slaaf van God de Vader
3. Controle, coördinatie en slavernij moeten aan God gewijd zijn in ons leven
4. Rebelle brengt een slechte vorm van controle, coördinatie en slavernij voort
5. Rebelle brengt ook kwaadsprekerij met zich mee
6. Wij zijn geroepen tot een nederige houding
7. God verandert plagen in zalving
8. Yeshua was vertrouwd met plagen, maar ook de Gezalfde bij uitstek
9. Onze missers en ons lijden maken ons vruchtbaar voor Gods Koninkrijk
10. Gods correctie is heel waardevol en brengt de ware zalving met zich mee
11. De ware zalving herken je aan de vertrouwdheid met plagen en nederigheid
12. Als je durft te buigen voor God, kun je Gods zalving en zegen ontvangen